

אֶל אֶרֶץ אִסְתִּיךָ וְגַם צִמְתִּי אֲבַעֲמוֹת הַלֵּל אֵינִי בֹא לִפְנֶיךָ קָטוֹנִתִי מִכָּל הַחֲסִדִּי נִתְמַעֲשֶׂה וְכוּתִי עַל יְדֵי הָאֲסִדִּים
 וְהַיָּמִת שְׁעִית עֲמִיד לִכְךָ אֵינִי יָרֵא שֶׁמֶח מִטֵּהֲבַעֲחֶתָּ נִתְלַכְלַכְתִּי בַחֲמֹל וַיְגַדֵּם לִי לְהַמְסֵר בִּד עֲשֹׂי מִכָּל
 הַיָּמִית אֲמִיתִת דְּבָרֶיךָ שֶׁמִּמֶּנִּי כָּל אֲבַעֲמוֹת שֶׁהִבְעַחְתָּ כִּי בְמִקְלִי לֹא הִיָּה עֲמִי לֹא כִסְף וְלֹא זָהָב וְלֹא
 מִקְדָּה לֹא מִקְלִי לָבֹד וּמִדֶּרֶס אֲגִידָה נִתֵּן מִקָּל בִּרְדָּן וּבִקְשָׁה הִירְדָּן מִיָּד אֲחִי מִיָּד עֲבִיד מִיָּד אֲחִי שֶׁאֵינוֹ נִוְהַג
 עֲמִי כִּיחַ לֹא כִעֲשֵׂה הִרְשָׁעִי הִיטִיב אֲיֵימִים הִיטִיב צִדְקָתְךָ אֲיֵימִים בְּזִכְוֹת אֲבִיתְךָ וְסִמְתִּי אֶת זֶרְעֶךָ כְּחֹל הַיָּם
 וְהִיבֵן אֲמִיר לֹא וְהִלֵּל לֹא אֲמִיר לֹא וְהִיָּה אֲרֵעַךְ כִּעֲשֵׂר הָאֶרֶץ לֹא שֶׁאֲמִיר לֹא לֹא אֲרֵעַךְ עַד אֲשֶׁר אִם עֲשִׂיתִי
 וְלֹא בִרְהִים אֲמִיר הִרְבֵּה אֲרֵבָה אֶת זֶרְעֶךָ כִּסְכִּיב הַסָּמִים וְכְחֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפֵת הַיָּם מִן הַבָּא בִּידוֹ בְּרִשְׁוֹת
 וְכֵן וּמִקָּד אֶת כָּל אֲרָצוֹ מִיָּד וּמִדֶּרֶס אֲגִידָה מִן הַבָּא בִּידוֹ אֲבַעֲמוֹת שֶׁאֵלֶם צֶדֶק בְּצִדּוֹר וְאִשָּׁאִים בִּידוֹ עֵינִים
 מִחֲרִים וְיִתְּשִׁים עֲשָׂרִים מֵאֵתִים עֵינִים צִרִיכֹת עֲשָׂרִים תִּשְׁעִים וְכֵן כֹּלֶם הַזָּכִרִים כִּדִּי צוּרֵךְ הַנִּקְבֹּת וּמִדֶּרֶס
 צִדְקָתְךָ רַבָּה מִדֶּרֶס מִכָּאֵן לְשִׁגָּה הַאֲמוּרָה צִתְרָה יִהְיֶינָם כָּל אִם הַשְׁעֵלֶם שְׁתִּים בְּצִדְקַת הַחֲמִרִים אֲחֵת
 בְּצִדְקַת הַגְּמֻלָּה אֶחָד לְשָׁלִשִׁים יֵשׁ הַסְּעֵשִׁים אֶחָד לְשִׁטָּה חֲדָשִׁים נִרְאִיהֶם בְּעֵשֶׂה שֶׁמֶלְמִדָּא מִכָּאֵן שֶׁאֵין הַשְּׁעָה
 שֶׁהִיא בָּל אִלֵּם לֹא כָּל אִלֵּם לְשִׁטָּה מִדֶּרֶס הַמִּוֹטֵל עֲלֵנוֹ סִמְצִינִי כֵּאֵן שֶׁמֶסֶר לְכָל תִּשְׁעֵי עֲשָׂרִים וְכֵן לְכָל אִיל לְשִׁי
 טִיִּן פִּינִיךְ מִן הַמִּלְחָמָה דִּרְכָן לְהִרְבֹּת תִּשְׁמִיטִים וְלִעֲבֹד עֲשָׂר נִקְבֹּת וְצִהָמָה מִסְּנֵת עֲבָרָה אִינִה מִקְבֵּלֶת זָכֹר
 וְעִרִים שְׁעִמְקִים בְּמִלְחָמָה לֹא מִסֵּר לְזָכֹר לֹא אֲרֵבֶנְקִבֹּת וְלִחְמוֹר סִהוּלֵךְ בְּדֶרֶךְ רְחוּקָה שִׁתִּי נִקְבֹּת לְזָכֹר
 וְגִמְלָם סִהוּלִים בְּדֶרֶךְ רְחוּקָה יִתֵּר נִקְבָּה אֲחֵת לְזָכֹר גְּמֻלָּה מִנִּקְבוֹת שְׁלִשִׁים וְצִהָמָה עִמָּהֶם וּמִדֶּרֶס אֲגִידָה
 בִּידוֹם בְּצִדְקָתָם הַזָּכִרִים כִּגֵּד הַנִּקְבֹּת וְלִשְׁטָנֵי צִתְרָה לֹא פִרְסָמוֹ הִכְתָּ עֲשָׂרִים הַמִּוֹרִים זָכִרִים עַד
 עַד לָבֹד כָּל מִין וּמִין לְעַמֻּם עֲבָדִי לְשִׁי דֶּרֶךְ יֵשׁ אִין פְּחוֹת וְאֵי אֲבִיב אֲחִירִים וְרוּחַ תִּשְׁמִיטוֹ עַד לְשִׁי חֲסִדוֹ
 מִלֵּן שֶׁן כִּדִּי לְהַסְכֵּשְׁשָׁא טַל רִשְׁעָא לְתַוְהוֹ עַל רִבִּי הַדּוֹרֵן לִמִּי אֲחֵת טַלְמִי אֲחֵת מִי טוֹלֵךְ וְתִרְגְּמוֹ דִּמְאֵן
 אֲחֵת לִמִּי לִשְׁטֵן לִמִּי הַמַּנְחָה הַזֹּאת טַלְחָה לִמִּי מִסְּמִטָּה בְּרִיחֵם הִתִּיבָה בְּמִקּוֹם טַל בְּכִמָּה מִקּוֹמוֹת כִּמוֹ
 וְכָל אֲשֶׁר אֲחֵת רִחָה לֹא הָיָה כִּמוֹ טַל הָיָה לִי אֶל הָאֶרֶץ וּמִלֵּאָה וְאֲמִירֵךְ לְעִקֵּב עַל רִאשֹׁן רִאשֹׁן וְעַל
 אֲחִירֵךְ אֲחִירֵךְ סִסְלָת לִמִּי אֲחֵת לְעִקֵּב לְעִקֵּב אֲחֵת לִמִּי אֶל מַנְחָה הִיא טַלְחָה וְגַם וְתִרְגָּ וְתִמִּיר דְּעִקֵּב
 דְּעִקֵּב אֲחֵת גַּם הָיָה יַעֲקֹב אֲחֵת עֵשָׂא אֲבִיב רֹנָא כִּמוֹ וְכֹתֵר צִרִיכָם אֶת מוֹת לֹא תִכְלִי כִּעֲרָה וְנִרְאִיהֶם
 בְּעֵשָׂא כָּל כִּעֲרָה שֶׁאֵלֶם שֶׁן וְחֵמָל וְאֶל פֶּשֶׁם לְשֹׁן קָנָח וְהַעֲבָרָה הֵם וְלִשֹׁן אֲרִמִי הָיָה הִרְבֵּה בִּתְלַמִּיד וְכִתֵּר
 יִתֵּד וְצֵד לְכִשְׁרִי תִיָּה צִהָמָה גִּבְרָא וְגַם בִּלְשֹׁן הַמִּקְרָא נִקְרָאִים הַמִּזְרָקִים טַל קִדְם כִּשְׁרִי זָהָב עַל טַם
 סִהָהֵן מִקְנָא יִתֵּד בְּעִתֵּת מִזְרָק עַל פֶּשֶׁם כִּמוֹ לְשֵׁנוֹ וְכֵן וְעַל פֶּשֶׁם אִם אֲכֹזֵב וּמִדֶּרֶס אֲגִידָה עַל פֶּשֶׁם אֶל הָיָה
 סִדֵּר בְּכַעֲשֵׁם וְנִרְאִיהֶם סִהָהֵן צִרִיךְ לְכָל זֶה וְאֶת אֶחָד עֲשָׂר יִלְדֵי וְדִינָה הִיבֵן הִיָּה נִתְּנָה בְּתִיבָה וְעַל בְּתִיבָה
 טַל יִתֵּן בִּידוֹ עֲשֵׂה עֲשֵׂה וְלִכְךָ עֲשֵׂה יַעֲקֹב טַלְחָה מִלֵּאָה טַלְחָה לְמוֹטָבָה טַלְחָה בִּיד טַכֵּם כֵּן חֲמוֹר
 יִטֹּק טַם הִנֵּהר אֶת אֲשֶׁר לֹא הִבְחָה וְהִמָּלֵן עֲשֵׂה עֲשֵׂה כִּגֵּשֶׁר גִּמְלָה מִכָּאֵן וּמִנֵּחַ כֵּאֵן וְיִתֵּר יַעֲקֹב טַכֵּחַ
 פִּכֵךְ קִטְעִים וְחֹדֶר עֲלֵיהֶם וְיִצְבֵּק אִיִּם מִנֵּחַ שִׁרִּים וְיִתְּנֵהֶם אִיִּם עֲמֹ לְשֹׁן אֲבִיב טַחִי מִעֲלֵן אֲבִיב בְּרִגְלֵיהֶם עַל
 יְדֵי נִעְנֻשִׁים וְלֹא נִרְאִיהֶם טַחִי לְשֹׁן וְיִתְּנֵהֶם וְלִשֹׁן אֲרִמִי הָיָה בִּתְלַמִּיד בְּתֵר דֹּא בִּיקָה בִּיד וְאֲבִיב לְהֵן מִיִּצְבֵּק לְשֹׁן
 עֲבָרָה טַכֵּן דֶּרֶךְ טַכֵּם הַמִּתְעַצְמִים לְהַפִּיל אִיִּם אֶת רִעְתָּה שְׁחֹבֵק וְאֲבִיב בְּרִשְׁוֹתֵינוּ וְתִרְסָן רִבִּיתִי טַחִי טַחִי
 טַל עֲשֵׂה וְתִקֵּשׁ נִתְקַעְקַע מִמִּקּוֹם מִחֲבָרְתָּה וְזִמְמָה לֹא פִי תִקֵּשׁ נִתְקַעְקַע לְשֹׁן הַסִּרָה וְצִמְמָה לְקַעֲקַשׁ
 בְּצִהָן לְשִׁרִּים טַרְסִיָּהן כִּי עֲלֵה הַסִּחֵר וְצִרִיךְ אֵינִי לְמִיד סִירָה כִּי אִם בְּרִכְתֵּי הוֹדָה לֹא עַל הַבְּרִכּוֹת טַכֵּרֶס
 אֲבִיב טַעֲשֵׁה מִשְׁרָר עֲלֵיהֶן לֹא יַעֲקֹב אֲמִיר עַד טַמֵּךְ לֹא יִאֲמָרוּ עֲלֵיךְ עַד טַהֲבִרְכוֹת לֵךְ בְּעִקֵּבָה וְגִרְמִיָּה כִּי
 אִם בְּסִדְרָה וְגַלִּי פֶשֶׁם סוֹתֵךְ טַהֲבָה גִּלְהָה עֲלֵיךְ בְּצִהָן וּמִחֲלָף אֶת טַמֵּךְ וְטַם הָיָה מִצְרִיכֵךְ וְאֵי טַם אֲחֵת
 וְאֲחֵת לֵךְ עֲלֵיהֶם וְהָיָה טַכִּיתִי וְיִסֵּר אֶל מִלְּחָךְ וְכָל צִהָה הַמִּלְּחָךְ וְיִתְּנֵן לֹא וְיִמָּה נִתְּנֵן לֹא בִּתְלָה יִמְצָאָה וְטַם
 יִלְבֵּר עֲמֵנו הַמִּוֹת לֹא עַד טַחֲסֵר עֲמָנו טַם וְלֹא רַבָּה יַעֲקֹב עַל כִּרְחוֹ הוֹדָה לֹא עֲלֵה וְזִהוּ וְיִצְרֵךְ אֶת עֲשֵׂה טַחִי

סתיה מתחנן לך למיתן ולא רצה ונעם אנשים עשו ועם לך ויתכל להם למה זה תיזא למי אין לנו כס
 קטע משתנים הם שם יתנו הכל לפי מאות עבודת השלחן סלחן משתנים ויורח לך לפרט ולפרט
 כדל שמי דקדק ומרעא בצנעא ואותן ששנת שמהרה לסקוד כסיסא מבאר טבע מיהרה לזרוע צמח
 והוא היה צולע בטורה השמש למה נקרא שמו נד הנט טעיה ממקומו עליה והוא לשון קטנה כמו נכיה
 גמרתם יוכן כי נשע להם אתכל עמל ואת לזה ויליה אחרונם אחרון חטב עבר לפניהם אם
 צל אותו רשע להלחם ילחם צ תחלה ויחבקהו נרגלגל רחמי כסר זהו מסתמיה כל היתרונות הלל
 ויסקדו נקוד עליהם חלק בדבר צדיקת דמפרייט שדרטוהו נקודה א לעמר שלא נסקדו צבל לב אר
 שמשן בן יוחאי והלכה היא בדוצשעת שונא ליעקב לא נהפך רחמי בזהה טעה ונסק צבל לס מי אה
 לך מי אה להיתן שלך נגש יוסף ורהל צבלן האמהות נגש לט הענש אצל רחל נגש יוסף לרגה אחר
 אמי יפת מרה שמה יתלה בה רשע זה את ששן אעמוד כנגדה ואעבדנו מלהסתכל בה מי לך כל המנה
 מי כל המנה טעמתי שהוה שלך בל למה הוא לך פטעו טל מקר על מולכי המנה ומל כתות טל מלח
 פנעסיהו לחשן אותו ואת אנשי ואומרין להם של מי אתם והם אומרים מטל פטעו והם אומרם הם הם ולא
 אומרין בן של יצחק הוא ולא היו מטעמין בן צנן של אברה ולא היו מטעמין אהיו של יעקב הוא ולא אומרים
 להם אב מטלן אתם יהי לך אשר לך כאן הודה לך על הצרכי אלא אתא לך כן אם נא מנחתי חן בשנך
 ולקחת מנחתי מידי כי על כן ראיתי פנך כי כדאי והנן לך שתקבל מנחתי על אשר ראיתי פנך והן הסוכן
 לך כראייתך המלך שראיתי שר שלך ושד על סגרתית למחול על סורה ולמה הציר לך ראית המלך
 כדי שיתירא הימא ויאמר ראה מלכי וטאל חיי יכול לעמעה ויתרננ נתפייסת לך יוכן כל רצון פדמקרא
 לשון פוט כי לא לרצון יהיה לכם הקרבנ צאים לשימ ולרצות טעתי דדיק ידשן רצון ידשן לשימ ולרצות
 צרכתי מנחתי מנחה א הבה על ראית פנך לפרקים אינא צאה לא למחלת טעם וכל צרכה שהיא
 לראית פנך כגון ויצרך יעקב את פרעה עשו אתי צרכה דמנחתי לטאל לטעם ולצרכי דתוש מלך
 חמית כולן לשון צרכת טעם הן אף וקח נא את צרכתי אשר הוצאת לך ולא טרדת צה ואת יענתי להבעה
 על טבאת לך חטט שהים נאן ראשונה מודגשת שהיא משמכת במקום טע נונן שהיה לך לכתוב נגט טאין
 חנן לא צנע נונן והטל טית לטמוט כמו זבדע עשאת וכי יט לך כל ספק ועשו דבר בלסון נאיה יט לך רב
 ויתר מכדי צרכי נסעה כמו שמעה תפלתני טלחה הנער שהוה כמו טלח אף נסעה כמו נסע והאן יסוד
 צרכיה ותר טול וזה עשן אה לעקב בטעמא ונלך ולכה לנגד טובה א העשה לך טאריך ימי מהלכתי
 ללבית לט כאשר אתה צריך וזה לנגד בטוה לך והצאן והבקר עלת על טהן עלת מוטלת על לנהלן לטע
 עלת מנללת של לטון של וינאק של ימים חקן טתי פרות עלת דפליכתי ודפקום יוס אחד ואם יתפקם
 יוס אחד ליענש בדרך במרצה ומתי ודפקום כמו קול דודי דופק סקט בלתי יעבר נא אדע א תאריך ימי
 מהלכתי עבר כש דרכך ואף אם תתרחק איתנה לך איתנה לך והאן יתרה כמו ארדה אטמעה לאטי לאט
 טל לאט לשון נחת יהולכים לאט לאט לנער לאטי הלמל מן היסוד ואינה משמשת איתנה נחת טלי
 לרגל המלכה לפי צורך הלכת רגל המלכה המוטלת לפי להולך ולרגל הילדים לפי רגליהם טהם יכולים
 ללך עש אשר אבא הרחיב לך את הדרך טלח היה בדעתך ללך אה עכמות ואמר לך טילך עש אשר אה אם
 יט בדעתך לעשות לי רעה ימתק עש צאי אצל והוא לא הלך ואימתי ילך צמי מלך המטיח נחא ועל מוטישם
 צהר צון לטעט את הר עשו יומדטי אנדה יט לפרטה ו רבים ויאמר למה זה תעשה לי טובה א טאיה
 צריך לך אמצא חן בשנך ולא תטלם לי עתה טוס גמול יוסט צום ההנח עטו ארבע מאות איט טהיו עיני
 בטמטין מאצל אחד א והיכן פרע להם הצה צמי דוד כי אם ארבע מאות איט נער אשר רכס על הנמלים
 ונבאו וינבא לך בית טהיה טס יא חלע קיץ וחורף וקיץ מוסות בית מוסות טלס טלס צנש טתירעא

מנלתי טלם במזמא לך חסד כלם מכל איתו חרון טלם צתרתו לך טכח תלמוז צבת לכן עשר סכס
כמו אשר סכס צאנה בית לחם צבאו מעקן ארם כאלס האומר לחברו יאז פלע מכן טע אריותובא טלם
אף כאן ויבא טלם מעקן ארם מלכן ומעט טנזומג לנ בדרך מאה קטיטה מעשת אר עקיצה כטהלכתי
לכרס הים הז קורין למע קטיטה ויקרא לן אלהי ישראל לן טהמוצח קרוי אלהי ישראל לא על סס טהצח
הנל קרין טס המוצח על טס הנס להיות טכח טל מקום נזכר בקריאת הטס כלל מן טהוא א הבה הוא
לאלים לן טעמי ישראל וכן מציא בזה ויקרא טמו יא נמי לן טהמוצח קרוי יא לא על טס הנס קרא טס
המוצח לזכר טכח טל הבה יא הוא נמי יורטיו אמרו טהצח קרא לן לעקבא דברי תורה כעטיטשנן
מלג מתחלקים למה טעמים וזנ לטכ פטמוט וטמוט של מקרא צחתי צת לזה ולן צת יעקב לא על טס
ויחיה בקריאת צת לזה טאף היא יצאטות ויתצא לזה לקראתו ויטכב איתנה כדרכה וענה טלן כדרכה
ודבר על להנערה דברים המתיטכ על הלבאכך בחלקת טדה קטנה רחי כמה מאן בוצי מאה קטיטה
אט אט אן ויתק כל הער וכל טמותיה וכן לן יעשה לענות הבעל טהאומות נדרו אית עצמן על וי המטל
מן העריוצ חטקה נצא חטצה נפיו מוהר כהצח צמרמה בחכמה אשר טמא הכתובאומר טלן היתה
רמיה טדרי טמא אית דינה חותם חרפה היא לן טמן הוא אטלנ הבה לחרף אית חדרו אומר לן ערל איתנה
אז כן ערל איתנה חרפה בכל מקום נמוף נאות לכס נתרנה לכס והרבה בערטה וכהוידעו ויאותו הכהנס
להמול להיות ממול חין להמול לשון לפשל לא להפעל וניתנ אית צותנא נון טטה טל וניתנ דעט לשי טהוין
מטמט זט אטן וניתנ טלמס הם איתנ לטלם וכלב טלם ואת צותיכס נקח לן איתנה מוצא צתנאי טא
חומר לעקב צת אכתבי יעקב לחמר סתל החטיבות צעט יעקב ליקח צות סכס אית אשר יצא ללס
וצו ציהס ייתנ להם לשי דעתס וניתנ צותינא לשי דעתנ ואת צותיכס נקח ככל אשר נחשן וכטלדבר חומר
וטכס צנ א מטכ שרס הפס הדברים אית צותס נקח ואת צותינא נטן כדי לרבותם טיאותו להמול וזהו
הארץ רחב צדיס כאלס טימו רחבה ויתרנות כלל לן תפטיח כלם דבר טהארץ רחב צדיס פריקמוי
הרבה בא אשר ואן לה קוטם צהמול צהות ממול אף נאותה להם דבר זה ועל ידי כן יטכ איתנ טט צה
יעקב צנא הז ואצח נהג בעצמן כממשן ולי כטאר אצזיס טאין צנו טלן נטלנה עצה הימא אחי דינה
לשי טמאר נצא עליה נקראו אחיה ויבאו על הער צנו טהי מאיכס ומדרס אגדה צנוחכס על כחו טל
זקן על החללס לנטיט אית החללס כל חילס ממונס וכן עשה לן אית החיל הזה ויטרא עשה חיל וענס
לאחרים חילס טס לשון טביה עכרתס איתו לשון מים עבורים חין דעתו עכטי צלנל ומדרס אגל צלנל
היתה חבית ועכרתס איתנה מסורת היה בד כטיטס סתל בד צה יעקב לא טהי אומרים עד אשר תתרה
ונחלת לשי הז טותקיס מתי מספר אצזיס מועטים הכונה יעשה אית אחותנא הפקר אית אחותנא יית
אחתנה יקס עליה בית א לשי סאחרת נדרך נצטוטובזה לך זאת מבתך אית אלהי הנכר טיט צדכס מן
הטל טל טס ויהטרו מצי וזחליט טמלתיכס טמא יס צדכס כמות טל ען יתחת הלה מין חילן מרן
הוא ער טכס אצל סכס חתת אלים פחד אלים ויקרא למק א בית א הבה צבת א גלי טכנה צבת
א יט תצח חסרה בית המטמט צראטה כמו הנה צת מנחס כן עמיא ויהי לן לכתוב הנה צבת מנחס
וכן הרבה טכ למנה צת אכך צבת אכך נגל חלו במקס הרבה טס אהות ואדנות צלטון ככס כמו
אדנות ימף אס צעלנו עמו ולן נאמר בעל וכן אהות טהוא לשון טותט ומרות נזכר צלטון רכס אצל אחר
מכל טאר הטמות לן תמצא צלטון רכס ויתמה דטרה מיה ענן דטרה צבת יעקב לא לשי טאמרה
רצקה לעקב טלחתי ולקחתך מסס טאה אית דטרה אצל לעקן ארס לצאת מסס מדברי מטה הדרסן
למיתה מיתית לכות א אשר חטבת צהר והינ נקברה צגל ההר יתחת האלן ציטישל מיטרא טהיז
המיטור מלמעלה נטצח ההר והקטרה מלמאה ומיטור טל צת אהי קורין לן חלן ומדרס אגדה טס

[illegible]

